

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы крѣль рускихъ снятъ о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библіотека найзнат. позѣтей” выходить по 3 почат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція «Адміністрації» підъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застежене. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣль однією строчкою початково, въ рубр. „Надбране” по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вѣлький бѣль порта.

Предпосту и висорти приймаються: У Львовѣ Адміністрація „Дѣло”. У Вѣднѣ Найзенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Kiesengasse 13; G. L. Danne & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Moses; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Найзенштейн & Vogler, E. L. Danne & Co. Въ Парижѣ Agence Найз. Въ Россії Редакція „Кіевской Старини” въ Кіевѣ, поштовий ярдъ и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Галлія 9.

Дѣло

Криза кабинету гр. Таффого.

Не толькъ въ цѣлому Вѣдни, але и въ цѣлому Австрії стало наразъ „чти нафту”, — якъ то дотепно говорять вѣденській часописи. Сопусть той нафтовый вѣлький такъ розетровуючи на нынѣшній относініи партії австрійскаго парламенту мѣжъ собою и до кабинету гр. Таффого, шо въ справѣ мыта бѣль заграницной нафты правица показалась готовою ити рука обь руку съ лѣвицею, попираючи заѣстне внесеніе проф. Зиса.

Справа мыта бѣль заграницной нафты має велике значеніе и для Галичини и для державы. Ида о то, щобъ заграницна нафта, особливо россійска, не робила конкуренціи нафтѣ австрійской, с. в. галицкой. Конкуренція таи однакожъ есть на руку Угромъ — и ось въ тѣмъ той гордій узоль, котрого годѣ розвивати.

До Угорщины приходить въ-заграницѣ нафта въ видѣ сырѣца, и аже тутъ въ границахъ Угорщины, рафинируютъ ей въ заложеныхъ въ той цѣліи фабрикахъ. Мыто на граніцахъ бѣль сырѣца платится даже мале, а мыто се йде на спольнѣ потребы австро-угорской державы. Тымчасомъ податокъ бѣль выготавлюванія рафинованої нафты въ фабрикахъ угorskихъ платится великій и иде до скарбу лишь угорской половины монархіи. Зъ того порядку выходить така аномалія, що Угорщина, не маючи копалень нафты, а рафинуючи у себе дешевеніемъ коштомъ спровадженій въ-заграницѣ сырѣца, — має два разы столько скарбового доходу въ продукції (sic!) нафты, що Австрія, въ котрой границахъ, именно въ Галичинѣ, анаходятся богатія копальнѣ нафты.

Такій станъ Угорщинѣ, очевидно, даже на руку, — тоже при теперѣшніхъ переговорахъ о втновленнѣ угоды австро-угорской, Мадары не дали себѣ навѣть говорити о підвищеніи мыта бѣль заграницнаго сырѣца нафты Австрійскій министръ скарбу, д-ръ Дунаевскій, уважаю конечнімъ уступити Угромъ, и після проекту угоды мыта бѣль нафтогового сырѣца въ заграницѣ мало остати бѣльшише таке same, якъ доси. Коли жъ переговоры скончалися, министръ Дунаевскій заручивъ цѣсареви, котрому на втновленнѣ угоды даже залежить, що проектъ угоды переведе

черезъ австрійскій парламентъ. Тымчасомъ не такъ склалося, якъ гадало.

Перші Поляки, якъ найближче интересуваній, становили въ опозиції — хочь и съ болемъ серця — супротивъ свого „родака”, мин. Дунаевскаго. Змѣркували то лѣвица и заѣстнымъ внесеніемъ геолога проф. Зиса такъ хитро-аручно заманеврували, що сейчасъ власнала Поляківъ на свою удочку. Поляки ухвалили попирати проектъ Зиса, яко найраціональнѣшій, забезпеченію і продуцію галицкої нафты бѣль упадку и спольнѣ доходы монархіи. Другій клубъ правицѣ постановили такожъ підпорати внесеніе Зиса и Поляківъ. Варочѣмъ и безъ ихъ підпоры то внесеніе мало бы бѣльшостъ въ палатѣ послѣдовъ, коли-бѣль за нимъ голосували лѣвици и Поляки.

Въ виду того въ першій линії захитають становище министра фінансій д-ра Дунаевскаго, котрый обѣцавъ коронѣ перевести ухвалу угоды. На ново навязувата переговоры съ Мадарами, — школа й заходу! Мадары въ тѣмъ дѣлѣ не уступлять. Такъ ожже ситуація напружена и загрожена. Якій же въ тогого вихдь?

Послія вѣстей въ Вѣднѣ говорять тамъ о двохъ евентуальностяхъ. Одна, — менче имовѣрна, — що цѣсарь розвяже нынѣшніу палату послѣдовъ Рады державної, а друга, що теперѣшнє министерство попросить о дамисію. Таа друга евентуальностъ есть вовсімъ можлива и леда день сподѣвана. Послія нашихъ інформацій въ Вѣднѣ, змѣна кабинету на всій спосѣбъ не потягнє за собою амѣнії виїшної системи правительства и внутрѣшній політицѣ. Передлітавія — и для того, рѣчъ дуже имовѣрна, зложеніе нового министерства цѣсаря поручить зновъ гр. Таффому.

Дуже цѣкаву вѣсть приносить нынѣ въ Вѣднѣ „Krieg Lw.“. Дописователь его довѣдується, якъ заїврає, въ заїллучшихъ жерель, що въ теперѣшній заостреній кризѣ кабинетової не есть справа нафтова рѣшночимъ моментомъ. Тутъ головно иде о починѣ на велику склую акції противъ Мадаровъ, котрої завоїдюю була бесѣда Белькредіо въ палатѣ панівъ, вимѣреніа противъ Мадаровъ.”

Будь-що-будь, не есть се рѣчъ неможлива. По мадарскихъ демонстраціяхъ въ Будапештѣ противъ генерала Янскаго, а вагайдно противъ

династично-австрійского патріотизму въ армії; по взызываючъ отзывахъ мадарской праціи о тоасти архікнія Альбрехта, выголошено въ Сераеѣ въ честь армії и чорно-жовтої хоругви; по тихъ пристрастныхъ нападахъ навѣть умѣреныхъ органівъ угorskихъ на гр. Белькредіо и на австрійску палату панівъ, — можна справдѣ догадуватись, що новий кабинетъ австрійскій мусѣнь-бы супротивъ Мадаровъ заняти якесь бѣльше рѣшуче становище. Рѣчъ певна, що всѣ горї наведеній факти дуже немило вразили найвишій круги австрійскій. На династично-австрійскій духъ армії кладеся въ тихъ кругахъ велику вагу и все підноситься єго съ притискомъ, — а тымчасомъ навѣть урядовы органъ угorskого правительства отзывається до Белькредіо зовсімъ недовінчно: „Армія конституційної Австро-Угорщини не есть уже тимъ, чимъ була армія въ добы абсолютизму... Сказанье се — многозначуще. Не входимо въ се, на сколько Мадары въ принципѣ мають підставу до такого вислову, але мусимо звернути увагу на то, що Мадары, — котрій такъ демонстративно переводять подѣль армії на австрійску и угorskу, въ самой угorskой армії не чинять рѣзниць народностіхъ, якъ и въ загалѣ въ цѣлому своїмъ поступованію съ не-мадарскими народностями, а особливо съ Славянами, въ тѣмъ числѣ и съ нашими западнокарпатскими братами, поступають вовсімъ на перекоры тимъ власадамъ, за якими гордають и демонструють. На словахъ, супротивъ чужини они лицарѣ свободы, а на дѣлѣ, у себе дома они, Господи, якъ страшно неволять Славянъ!

Мадары сюзю бутою взызывають бѣль давна уступчивостъ австрійскихъ правительствъ у всіхъ напрямахъ, очевидно съ шкодою для коронныхъ країнъ Передлітавії. Але часъ бы вже державнимъ мужамъ Передлітавії стати супротивъ Мадаровъ енергичнѣше и сть оглядомъ на интересы країнъ передлітавскихъ!

Примусова асекурація.

Справа примусової асекурації всіхъ будла вже на порядку днівнѣмъ въ Соймѣ краевомъ въ лѣтахъ 1868 и 1882. Ініціативу до сего підняла петція делкіхъ Радъ позѣтовихъ, а въ частії и асекураційно Товариство въ Краковѣ. Зъ разу думано лише о примусовій асекурації бу-

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россії:
на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл
на півъ року . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл
на півъ року . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 рубл.
Для Ваграмиць, окрімъ Россії:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
на півъ року . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
Посліноке число коштує 12 кр. а. в.

дикоївъ селянськихъ, и то въ Товариствѣ краївокомъ. Въ виду однакожъ того, що законъ краевий не могъ-бы вимати мѣсть, мѣсточкъ и дворовъ зъ підъ загальнаго правила, якъ и для того, що трудно було приотати на монополізацію убезпечень безъ конкуренції, проектъ сей не устосовъ. Отгакъ думано асекурації державної, оплачуваної додатками до податківъ. Сему однакожъ стала въ дорозѣ таї обставина, що асекурація таї не могла-бы обмежитись лише на Галичину, бо цѣла держава не могла-бы дати гарантії одному коронному краю, а мусла-бы розширити примусъ на всѣ австрійскій землі. Ухвалене же такого закона належало-бы до компетенції Рады державної.

Въ 1882 р. осягнено лишь чаотковий результатъ. Именно ухвалено примусову асекурацію церкви и будынківъ шкільнихъ. Законъ о асекурації будынківъ шкільнихъ одержавъ уже сего року найвишу санкцію.

Найвѣдь краевий піднісъ всю справу на ново и розпочавъ певні договоры сть Товариствомъ асекураційнимъ въ Краковѣ. Точки договору, хотя ще не ратифікованого, були-ѣдідуючі: 1) Асекурація есть для всіхъ мешканцівъ Галичини примусова. 2) Владителіямъ ділянокъ до волї вибіръ асекураційного товариства. 3) Контролю, чи кождій убезпечивъ свої будынки бѣль огню, обійтись окремі контролорами, по одному въ кождомъ півѣтѣ. 4) По мѣстахъ и мѣсточкахъ весті-муть таку контролю магістрати. 5) Контролоры підлагали-бы безпосередно кр. Видлову. 6) Передъ введеннемъ закона въ житіе власти политичній описали-бы всі будынки въ обшарахъ громадскихъ, дібрскихъ и мѣсіхъ. 7) Отгакъ слідувало-бы громадамъ асекурація въ означенимъ часі. 8) Кожда громада удержувала-бы у себе ваказу, коли асекурація якого будынку кончила-ся. 9) Наколи-бы властитель отгакнувъ зовсімъ бѣль асекурації, то контролоръ заекурувавъ-бы єго пріムуово въ Тов. краковському. 9) Наколи-бы затянувъ одинъ або бѣльше будынківъ, то контролоръ заекурувавъ-бы єго въ тѣмъ товариствѣ, въ котрому убезпечений и прочі будынки. 10) Кошта контролю покривались by процентами, якъ нынѣ дають товариства асекураційнимъ пріатнимъ агентамъ бѣль премій. Числичи для кождого контролюра по 700 зр. річної плати, сума коштівъ въ 173 округахъ випоюла-бы рѣчно 121.100 зр. Ремунерациія для магістратівъ за надзоръ коштувала-бы 10.000 зр., удержаніе центральної управи 2.000 зр. Премія асекурації випоюла-бы рѣчно по 4 миліонівъ зр. Почисливши 4%, зъ тогого для контролорівъ (нынѣ беруть агенты 8—15%), зобралась-бы су-ма 160.000 зр., достаточна на покрить всіхъ виплатківъ.

Михайліо Максимовичъ.

(Біографічна замѣтка.)

Покойний Михайліо Максимовичъ, професоръ и ректоръ кіевського університету, не заліса надто видного становища въ нашому письменнѣ; руско-українською мовою їнъ написавъ величина мало. Але для настъ бѣль має вагу и значеніе якъ етнографъ и історикъ. Крѣмъ того для галицької Руси дорога єго погляди на наше самоістное становище въ письменнѣславянскихъ народобъ, на нашу руско-українську мову; для настъ велику ціну мають тѣ породи єго вченого мужа, котрими єнъ надійлавъ нашихъ галицькихъ письменниківъ. Зъ сего боку мы и поглянемо на Максимовича, подавши короткій вѣсті єго житя. Кажемо: „коротка“, бо до сихъ нашъ говорить: „якъ дерево, такій клинъ, — якій батько, такій синъ“.

Михайліо Максимовичъ родився въ селѣ Тимківції 3 (15) жовтня 1804 року. Незабавомъ родичъ отдалъ єго въ науку до черніць въ дібрѣмъ манастирѣ въ Золотонії (позѣтовомъ їнъ въ Полтавщинѣ). Въ сѣмъ манастирѣ зъдавна була школа, въ котрой учили чернічкі. Давно вже сей манастиръ скосовано, обернено въ приходську церкву, и на превелкій жаль, знищено школу. Якій впливъ школа чернічкі мала на Максимовича, видно зъ єго власнихъ споминокъ.

Лѣтъ 30 не бувъ я — пише Максимовичъ — въ Благовѣщенському дворѣ (де була школа ма-настірка), а нѣколи не забуду того впливу, що пустивъ першій промінъ освѣти по провинціальнихъ мѣстахъ, першій зразокъ семінарії. До того часу одна лише академія въ Кіевѣ

була жерело освѣти на всю Україну; на про-вінціяхъ існували самі лише елементарній школи, а въ Великій Россії, такъ и школи ще не були нѣякихъ. Іванъ Максимовичъ завѣвъ въ Черніговѣ колегію и власивъ себе письменніми творами, котрій надрукованій въ 9 книжкахъ въ Черніговѣ. На лиху, царъ Петро насташивши єго митрополитомъ въ Тобольску (въ Сибірь). Максимовичъ не випоюло отриманихъ споминокъ и виеръ въ 1715 році.

Отецъ Михайліо Максимовича, Александеръ, бувъ жонаты зъ Глакерією Тимковською. Рдѣ Тимковськихъ такъ само власивши письменниками и вченими. Такъ про Михайліо Максимовича можна казати, що „єму на рої написано“ бути письменникомъ и вченимъ. Вже то не марно на-рѣдь нашъ говорить: „якъ дерево, такій клинъ, — якій батько, такій синъ“.

Михайліо Максимовичъ родився въ селѣ Тимківції 3 (15) жовтня 1804 року. Незабавомъ родичъ отдалъ єго въ науку до черніць въ дібрѣмъ манастирѣ въ Золотонії (позѣтовомъ їнъ въ Полтавщинѣ). Въ сѣмъ манастирѣ зъдавна була школа, въ котрой учили чернічкі. Давно вже сей манастиръ скосовано, обернено въ приходську церкву, и на превелкій жаль, знищено школу. Якій впливъ школа чернічкі мала на Максимовича, видно зъ єго власнихъ споминокъ.

Лѣтъ 30 не бувъ я — пише Максимовичъ — въ Благовѣщенському дворѣ (де була школа ма-

ЯНЬ ДОВЖАНЬСКІЙ.

(Посмертна загадка.)

Нынѣ о год. 5 надъ вечеръ отпровадятъ
Львовяне на Лычаковъ Яна Добжанскаго, звѣст-
шаго редактора „Gazetы Narodow-ой“. По дов-
гому недугованю умеръ онъ въ недѣлю рано.

Янъ Добжанський на Поляковъ въ относинахъ ихъ до Русиновъ. Не одна кривда руска выйшла въ его причины... не однѣ було бы нынѣможе инакше стояло, коли бъ не Янъ Добжанський... Нехай ему вже Богъ прощае!

однакожъ, т. е. 1841 р. вступивъ до редакціи „Gazetы Lwowsk-ой“, де писавъ театральний рецензій. Оженившись съ дочкою актора Смоховскаго, принялъ посаду приватного учителя у кн. Леона Сап'яги и учивъ его сына, кн. Адаиза. Скоро по томъ однакожъ покинувъ и се становище и вступивъ яко спѣвробѣтникъ до „Dziennika Mód“ а незадовго обѣйшивъ и его редакцію. Въ 1848 р. розвинувъ бувъ Добжанській велику дѣяльность агитатороку и стався майже диктаторомъ у Львовѣ, котрого вѣдь Поляки слухали въ олѣпѣ послушности. Его бесѣду,держану дnia 28 марта 1848 р. у Львовѣ на пляцу Маріяцкому, згадують старши Львовяне ще и доси, и отъ сего часу ішло, що Добжанського стали называть „Król Jan IV“. Въ сїмъ часѣ организувавъ онъ „гвардію народову“ и выдававъ ей органъ „Rada Narodowa“. Позаду всіхъ тихъ Добжанскому

ДОПИСИ.

Зъ Тернополя.

(Фундація кн. Острожского. — Руска Бурса.)

Дня 13 (25) мая с. р. отбулося заходомъ комитету, по торжественнй службѣ Божїй, въ присутствіи д-ра Ковьминскаго, начальника мѣста, Вп. Глинецкаго ц. к. комисаря староста, членовъ комитету и розныхъ осбѣй, посвященіе угольного каменя пдъ закладъ фундациіи кн. Острожского. Будовля йде скоро, а дастъ Богъ, ще сего року буде зовсімъ уkońчена, хотїй комитетъ справедливо носиться съ гадкою, доверва на другій рдкъ закладъ отворити до ужитку.

„Gazeta Nagodowa“. По збомбардованию Львова взяли Добжаньского до войска и выслали на Мораву. Вернувшись по колькохъ рокахъ назадъ до Львова, ставъ бывъ выдавать „Nowiny“, оттакъ „Dziennik Literacki“, а въ 1861 р. переименовъ отъ Иполита Сгущинцкого „Gazet-у Nagodow-у“, заложену Лешкомъ Висневскимъ. Въ его рукахъ сталаось була „Gazeta Nagodowa“ мѣродайною не только у Львовъ, але и въ цѣломъ краю, а Добжаньскій ставоя особою популярною и впльзовою. Заслугамъ и иниціативѣ Добжаньского приписуютъ польской газеты: поднесенье польского театру, котрого бывъ въ послѣднѣхъ часахъ бувъ директоромъ; заложеніе гимнастичнаго товариства „Sokol“, котрого бувъ предсѣдателемъ; основанье Товариства Педагогичнаго польскаго, каопна мѣщанскаго, и т. д. Въ послѣднѣхъ часахъ давъ иниціатаву до заложенія т. зв. „Zakon-у Staszica“, товариства, ко-

рити до ужитку.

Буреа наша стоять, о сколько то въ нынѣшныхъ скудныхъ часахъ можно, не зле: питомцѣ здоровъ, ведутъ и учатся зовсѣмъ отповѣдно, маютъ мешканя, харчъ и надздръ добръ, бо передовсѣмъ пр. профессоры, належачій до Выдѣлу, ведутъ все въ найлѣпшомъ порядке. Отъ дншаго часу отдаются питомцѣ наукѣ спѣву церковного, а що недѣлѣ и свята можна съ приятностею чути вѣдчасть школьнаго службы Божией красный спѣвъ нашихъ буреаковъ. Вкладки и подмоги вплывають вправдѣ не дуже обыльно, але-же не дивота, бо тяжкій рдкъ дася кождому чути. Мы однакожъ пересвѣдченій, що коли обставины змѣнятся на лѣпше, наші патріоты и прихильники не оставлять и дальше безъ опѣки, одного зъ найдавнѣйшихъ нашихъ закладовъ.

Оправдъя всего выше сказанного о Буреѣ можно легко переконатися, тому-жъ то немало зъумѣла насть допись въ однѣмъ въ послѣд-

У Руиновъ имя пок. Яна Добжаньского было отъ 1848 року ажъ до поодѣднои хвилѣ его житїя синонимъ — ренегатства. Такъ! Янъ Добжаньскій бувъ типомъ ренегата, перевертия зъ Русина въ Поляка. Руиновъ, що стояли за самоотੰнинмъ розвоемъ Руси, биъ ненавидѣвъ цѣлою душою; биъ бажаъ видѣти Руиновъ такими, якимъ онъ самъ бувъ. „Gazeta Narodowa“ підъ его редакціею не знала рускихъ патріотівъ, а знала только „wichrzycieli“, „шоскали“ и т. п., — и ему треба приписати то баламутство, глубоко закорѣнене въ души галицкого Поляка, що дѣйственный и при своїмъ твердо стоячій патріотъ рускій — то вже „шоскал“... Тымчасомъ же, коли у нась були и есть люде, до котрихъ можна бы приложити сей епитетъ, — то они плодъ именно роботы пок. Яна Добжаньского... По нашої гадцѣ, покойный не приложився тымъ добре и самымъ Полякамъ. Оно все такъ буває: хто сїе вѣтеръ, збирає бурю...

Янъ Добжаньскій не посьдавъ широкихъ вѣдомостей, не бувъ въ нѣjakомъ напрямѣ ученымъ, — длятого то и нѣколи не бачено его тамъ, де треба вѣдомостей, — мимо своеи популярности середъ Поляковъ не дѣставъ нѣколи нѣjakого мандрату на посилѣ разъ поставлены.

ниятъякого мандату на посла, а разъ поставленыи, навѣтъ упавъ бувъ, — але посыдавъ добрый вюхъ та незвычайный спрытъ до агитациіи и до выкористування обставинъ... Зъ того взгляду ста- вався онъ для польской справы неразъ дуже по- житочнымъ. Въ срдствахъ онъ не перебравъ.

вѣстникахъ того часу, пишучи по исторіи рос-
сійскаго письменства. Въ нашъ часъ тіи працѣ
не мають великой ваги, але тогдѣ они звернули
на себѣ таку увагу, що ради ихъ Максимови-
чъ пославъ урядъ професорувати на катедрѣ россій-
скаго письменства въ кіївскому университету,
зведеному въ 1834 роцѣ. Коли Максимовичъ
прибувъ до Кієва, ему велено було правити за
ректора и підъ его проводомъ въ-перше отчини-
ліся двери кіївского университету. Видима рѣчь,
що професорство на новой катедрѣ и ректорство
въ новомъ университетѣ, хочъ де будь, брали-бъ
у чоловѣка багато часу, працѣ и здоровля, а въ
кіївскомъ университетѣ тымъ больше, ради тыхъ
обставинъ, при якихъ заводився сей универ-
ситетъ

пде зберетя двохъ Поляковъ". И нѣчого дивного
нема въ тѣмъ, що и академики и професоры зъ
Поляковъ, не только звертали увагу на польську
справу, але деякій и самій брали въ нїй участъ.
Въ такомъ становищи ректорувати Максимови-
чеви було тяжко и онъ радо зрѣкся ректорства,
гадаючи, що теперъ нѣщо вже не буде оттягати
его отъ науки до політики. Одначе не зовомъ
такъ сталося. Въдома справа Конарокого зацепила
и кіївскій университетъ. Въ 1838 р. почалися
мѣжъ академиками отрашеній арештованія, — вы-
слідали въ Кіевѣ якесь потайне політичне това-
риство а результатомъ его вышавъ незвичайный
засудъ. Всіхъ професоровъ-Поляковъ велено вы-
перти зъ университету, а зъ академикомъ 6· за-

Треба сказать, что кіївскій университетъ, которого давно вже вымагали обставны и умовы мѣщевого громадско-русского житя, вырѣсъ на руинахъ вильненського университету и кременецкого лицей. Задачою кіївскаго университета постановлена була не сама только высша освѣта и наука, але ще й політака. Университетъ мусівъ мовъ замирити, утихомирити мѣжъ Поляками по-дитчий „отрасти“, и шляхомъ цивилизациі зъединити Поляковъ съ Рускими. Ради того велено было пріемати въ университетъ и Поляковъ, а щобъ академики-Поляки не нарѣкали, такъ и большість профессоровъ була первого чау зъ Поляковъ. Всевма рѣдко же бѣло

ка, будьто бы я, хотачи отъ себе отвернути замѣты, учиненій менѣ въ первѣстній корес-
понденції отъ Сокала, бажавъ хибнымъ пода-
немъ обетавинъ замѣты тѣ ввернути противъ
п. Бѣлика. Рѣвно-жъ миняеся п. Бѣликъ съ
правдою утверждающи, що я въ его присутно-
сти нѣколи не загадувавъ о моѣмъ условію,
щобы высылку запрошилъ зробити зависимою
отъ отповѣди „Народной Торговлѣ“. Розгово-
ры мои съ п. Бѣликомъ не отбувалися нѣко-
ли въ присутности другихъ поважныхъ лю-
дей. Форму запрошилъ и розсылку картъ ко-
респонденційныхъ обговорювали мы съ п. Бѣ-
ликомъ въ моѣмъ домѣ лише въ присутности
одного члена мои родины. Я не припоручавъ
такожъ п. Бѣликови заняться запрошеніемъ
доокрестныхъ патріотовъ на збрانье, бо тымъ
занявся п. Бѣликъ самъ по своей воли, за що
ему най буде дѣбре заслужена честь. Нѣкто
такожъ не вручавъ п. Бѣликови картины съ
готовымъ текстомъ, бо текеть уложено при
участи п. Бѣлика, а картина, остаюча въ ру-
кахъ п. Бѣлика, есть писана власною его ру-
кою. Я поволивъ лише п. Бѣликови подписа-
ти на кореспонденткахъ мое имя, але лишь
условно и въ прасутности одного члена мои
родины. Могъ вправдѣ п. Бѣликъ до сего не
привязувати великои ваги, але повиненъ па-
мятати, що кромѣ насъ интересованихъ при-
той бесѣдѣ не було нѣ двохъ поважныхъ лю-
дей, на которыхъ свѣдоцтво днѣ теперъ покли-
куєся. Я не за горячо трактувавъ дѣло, на
котре давъ свое имя, и допускавъ назѣть, що
„Нар. Торговля“ не отповѣсть горячому ба-
жаню позѣтовыхъ патріотовъ. Згаданого усло-
вія я нѣколи выразно не откликавъ и бувъ-
бы се условіє повторивъ п. Бѣликови, наколи-
бы бувъ загостивъ въ мою хату по тихъ се-
лянъ, которыхъ по мому мнѣнню выпадало за-
просити до участія въ цѣломъ дѣлѣ. П. Бѣ-
ликъ обѣцався мене отвѣдати, але не додер-
жавъ слова и я прото не могъ вже змѣнити
речинця на вборы. Негативна отповѣдь въ
„Нар. Торговлѣ“ наспѣла вже за позао, въ
самъ день збрания, а патріоты нашї потруди-
лись про-то дармо. Тымъ однакожъ не хочу я
сказати, що я не знатъ о высылцѣ кореспон-
денційныхъ картъ и о речинці збрания

чай калѣцтва розширило и на рѣброви
зелѣнницяхъ, при плавбѣ на озерахъ
середземныхъ и предложило
законъ якъ найскорше палатѣ доказувати
маємо 3000 кильометрѣвъ линії
на которыхъ працює 40 до 500
и та вѣ не мають нѣякого замѣнення
§. 3 звучить: „Министеръ дѣлъ
має право поодинокї предпріемствъ, котре
§. 1 суть обовязаній до забезпечування, коли та
отъ обовязку забезпечування, коли та
отва не суть небезпечнї для занятыхъ
особъ. Такъ само має министеръ дѣлъ
ныхъ право всяки ишї предпріемствъ
сленій въ §. 1 піддати обовязкови замѣнення
коли они грозятъ якимъ калѣцтвомъ
коли въ нихъ грозить небезпечнїсть і
порядженія въ обохъ напрямахъ та
предкладати радѣ держави“. Пос. Бѣликъ
вноситъ, щобы до сего закона додати
настеръ дѣлъ внутрѣшнїхъ має тихъ
выдати отповѣднї приписы, які життє
ряды треба розумѣти підъ машинами
въ §. 1. — Пос. Уїльямъ
ставивъ зновъ поправку, щобы всіць, що
з говорится о правѣ министра, будо
розумѣвшася съ дотичнимъ въдѣломъ
Противъ сей поправки Мадейскаго
послы Найвиртъ и Менгеръ. При
принято оціоля §. 3 після внесення
поправкою Бѣлинського. Поправка
ского упала 84 голосами противъ
поправкою голосували лише Полька
противъ поправки: лївиця, клубъ Кот-
Гогенварта и клубъ Лихтенштайна
принято безъ дебаты. Позаякъ ботто
выйшло зъ салѣ и здекомплектовано
було засѣданье перервати и слѣдуюче
отложить на понедѣлокъ сего тижднѧ.
(Зѣ палаты пановъ.) На засѣданнї
пановъ дня 28 мая с. р. предложилъ пра-
втарterъ письмо, въ котрому заявляє, що
чинѣ глубокой розницѣ поглядovъ, які
въ контролльнїй комисії для довгу
онъ яко членъ еї виступає зъ вел. мі-
рольництва, гр. Фалькенгайн.

рольництва, гр. Фалькенгайнъ, предложивъ новленіе комисії митової зъ 15 членами, котрои мавъ бы отбутися на одній п'ятидній засѣданні. Оттакъ првоступено на дневного до справоздання о законѣ о землемерії ополченю. Законъ принятъ безъ всіхъ дебатій, які велися теперъ вже закономъ не мали бы майже жадого значення, якъ-бы не промова гр. Белькреда очевидно лишь для того промовиць до промовы своєї навязати свое обличчя звѣстну демонстрацію въ Угорщзі, що кликавъ ген. Яскій, украшаючи ноги вѣнцемъ отъ армії. Въ промовѣ симъ гр. Белькреді о тягарахъ, які вакцини о ополченю особливо на офіціаровъ і солдатівъ, були оттакъ словами: "Окрасою сея пальти кождого австрійского патріота есть землемерію армію, тую крѣпость проти роговъ и институцію, котра підтримує честь держави. Не треба вѣколіку духъ, який оживляє цѣлу армію, душу чести, спільноземельності для цѣсара, що тый цѣлой сїй крѣпости надає свою іною силы, — що духъ сей есть, витрачаньстю и селянами въ справѣ „Нар. Торговлї“.

(Прим. Ред.) Дальшихъ репликъ въ той
справѣ помѣщати не будемо.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Зъ ради фержавнои.) Минувшого четверга разпочалися спеціальни дебаты надъ закономъ о защите роботниковъ на случай калѣцтва. До си передискутовано доперва 5 параграфовъ и справедливо подносятъ газеты опозиційній, що якъ дебата и дальше такъ пôде, то законъ сей ледве чи ще сен сесіи буде ухваленый... Пс. Праде поставивъ до §. 1 поправку, щобы законъ сей обнимавъ такожь всѣхъ роботниковъ при земльницахъ, при плавбѣ на водахъ середземныхъ, отгакъ роботниковъ въ фабрикахъ и гутахъ, въ копальняхъ и т. д. Пс. Бѣлинський отавивъ до другого уступу §. 1 слѣдуючу поправку: „При будовѣ приземныхъ помешкань и будынковъ господарокихъ на селѣ якъ такожь и при другихъ господарокихъ будовляхъ обовязокъ защите не має мѣсця, скоро при томъ занятый естъ лишь властитель самъ, его челядь або другій жителѣ села, котрой не въконують такихъ будовель вже зъ ремъвла.“ Пс. Фогль ставивъ зновъ до другого уступу по речению: си постановы не относятся до такихъ роботъ, при котрыхъ лишь часами уживаються машини не призначенои до спеціального руху,“ додати що: до котрыхъ зачислюются особливо молотильнѣ и сѣчкарнѣ, котрыхъ селяне уживають лишь на короткій часъ а котрой порушаются звѣрятами. Такожь уживанье малыхъ рольничихъ и лѣсовыхъ машинъ якъ: мышовъ, пилъ и т. д., при котрыхъ занятіе суть найбóльше два роботники, не подпадають установамъ сего закона. При голосованю принято §. 1 пооля внесеня комисіи и поправку поо. Бѣлинського, въ прочїй поправки упали. — §. 2 говорить о защите роботниковъ при земльницахъ и на корабляхъ. Параграфъ сей принятъ такожь пооля внесеня комисіи а такожь въ слѣдуючу резолюцію поо. Руза: „Взызаю правительство, щобы оно защите роботниковъ на суп-

тымъ часомъ разобщилась буда вѣсть, что министръ Дунаевскій подастся до дамисія, скоро коло не отступить отъ своихъ жаданій, котрій вымагали бы новыхъ переговоровъ съ Угорщиною. Мин. Дунаевскій мѣшъ оказалъ, что бѣль и такъ мусить веста великую борбу съ Угорщиною о подъышеніе мыта отъ нафтъ о 3 кр. въ користь Галичини и толькъ черезъ воставленіе самаго цѣсаря удалось ему то узыскати. Ходатъ погодою, что отъ погоды министра финансіи социализъется такожъ и цѣлѣ правительства.

(Справа именованія министра торговли) Sonn. und Montags-Ztg. доносятъ, что именованіе Бакема министромъ торговли есть вже до кончина фактомъ, котрый вже незадово буде оголошены. При сїй пагодѣ мусимо спрятити похабку, котра вкрадалася въ послѣднѣй часѣ нашей часовни. Незъ причини именованія министра вѣйнъ, якъ се уважный читатель мѣтъ вже самъ долянти, але тѣ причини именованія министра торговли мѣшъ бы наступили роздѣлъ сего реорту и утвореніе министерства добрѣ. Такъ само ошибочно дѣтася министрова рѣльництва гра. Фалькентайнини титулъ министра финансіи.

(Генералъ Янскій), котрый стався причиной звѣстныхъ демонстрацій въ Будапештѣ и толькъ шуму наробивъ въ цѣлѣй державѣ, мѣшъ выѣхати до Львова. Говорятъ, что выѣздъ его наступивъ такъ скоро, что бѣль забрати съ собою лишь найпотрѣбнѣйши рѣчи до подорожи. Эъ чѣго приказу ген. Янскій выѣхавъ въ Будапештъ, не звѣстно; то однакожъ здається буті цѣнными, що власти войсковъ его не перенесли и хиба лишь высокій политическихъ взглядъ отались причиной его такъ скорого выѣзду зъ Угорщины. О приѣздѣ Янскаго въ кругахъ войсковыхъ у Львовѣ нѣчого доси не звѣстно.

Заграницій Державы.

Россія. Нѣмецкіи газеты констатують, что отпovѣда цара на звѣстій пріѣзжихъ промовы въ Москвѣ були дуже холодніе и що царь зовѣтъ не звертавъ уваги на панславистичну елькубрацію московскаго городскаго головы. Россійскіи офиційніи газеты стараются зновъ доказувати, що царь въ сїй отзовѣ до войска не має иншої цѣлі якъ лише поднесеніе духа патріотичнаго. — Мин. Гиро мае незадово выѣхати на курселъ до Франценбаду при сїй случайности мае зѣхати съ гра. Бисмаркомъ, щобъ съ нимъ порозумѣтишь що до деяньївъ спрятити на балканскому пѣвѣстству. Эъ другон стороны знову кажуть, що проектированій зѣхѣдъ п. Гирса съ кн. Бисмаркомъ не буде мати жадного большого значенія политичнаго, бо межи Россію и Нѣмецчию нема жадныхъ непорозумѣній, а що до трицѣсарскаго союза, то бѣль мѣшъ наѣтъ теперъ ще трохи бѣль скрѣпленія, бо Россія дала въ грекій спрятій ясный доказати, що готова съ другими державами солидарно поступати, хочъ эъ разу ё то дуже прикро приходило.

Франція. Въ французской палатѣ послѣднѣ выбрано комісію въ 11 членовъ, котра маєть засіяніе уложеніемъ закона о выгнаніи кнайзѣвъ претендентовъ. Шѣсть членовъ суть за выгнаніемъ кнайзѣвъ и хотѧ-бы ще дальшѣ поїти якъ предложеніе правительства; пять прочихъ членовъ, въ которыхъ три суть радикалы, суть зовѣтъ противъ такому поступованию. Ухваленіе закона сего не можна отже уважати ще за певне. Але якъ-бы не було, гра. Парижа, видитъ теперъ, що выкликаютъ своимъ вызывающимъ поступованиемъ. Выдаючи свою доношку за португальскаго наслѣдника претендента, ётъ поступувашъ якъ-бы якій суверенъ и запрошивъ до себе на вѣсілье цѣлѣ тѣло дипломатичне. Правда, що запрошніи тѣ приняліи лиши посла португальскій, испанскій и данській, то однакожъ не ослаблю его вызывающего поступована. Ба, бѣль запрошуєтъ бути наѣтъ и богато висшихъ офиційній, але на картахъ запрошніи доношають власноручно: «Не разу Вамъ приходити». Не можна отже дивуватися, коли правительство республиканське хоче бѣль такихъ претендентовъ якъ закономъ забезпечитися.

Греція. Демобілізація грековъ арміи поступає безъ перерви. Въ половинѣ сего мѣсяца має король грекій выѣхати за границю, якъ каужутъ, до Петербурга, а на часъ его неприсутності обінявъ-бы регентю Тракунпісъ. — Теперъ донеръ доносятъ, що на граиціи Тессалії ще до конця тишдня велася мѣжъ Турками а Греками борба, въ котрой Турки стратили 180 людей а 300 Грековъ добрались до турецкої неволї.

НОВИНКИ.

— Зъ причини припадающої въ четверть свята „Вознесенія Христоваго“ слѣдуюче число „Дѣла“ выїде въ суботу. — На пынішнихъ картикахъ адресовъхъ заплачено, доки кождъ зъ пашніхъ П. Т. Предплатниківъ має заплачену пренумерату. Нехай се служитъ зъ одногъ стороны за контролю, чи гдято наші взаимніи заміни, а въ другогъ сторонои за пригадку П. Т. Предплатникамъ, щобъ поспѣшили ѿ промыслу предплаты въ залегностей.

— Впроеос. ел. Юліанъ Педешъ повернути мин. тишдня зъ Вѣдни до Станіславова. Именованіе кримішъ станилавовскіи наслѣднику наступить, вдаєсъ, що передъ Зеленими святами.

— Тов. русскихъ ремесленій „Зора“ у Львовѣ устрою двѣ прогулки въ лѣсъ „на Пасінкахъ“, коло Львова. Перша отбудеся д. 6 л. червня с. р., друга дні 4 л. липня. Обѣ прогулки будуть обнимати богату програму.

— Изъ Манастирскъ пишуть намъ: Дні 29 л. маєть ходатъ архієрей, митр. Сильвестръ въ дорозѣ изъ Марковы до Швикови черезъ Манастириска. Патронъ и колаторъ мѣщаній п. Гоноѣвъ гр. Модоцкій, въ доказъ високого появленія епархій католицкимъ церквамъ, поставивъ двѣ триумфальніе брамы при церкви на філії и въ мѣстѣ, и ватахъ Вірео-Іоанніевскаго на границахъ Манастириска. По молебни въ мѣщаній каплиці вступили Ихъ Вірео-Іоанніевскаго въ домъ гостиннаго графа и зложили на церкви мѣщаній, котра тутъ уже 60 лѣтъ будеся, жертву въ квотѣ 50 зр.

— Митрополичія консисторія розблазила настоятельніи доказати формуларъ до винсія клира кондиканіального такъ, якъ котрый въ душастирѣніи займанъ посаду до дні 1 маєтъ 1886. Формуларъ тѣ мають буті найдальше до 10 червня предложеніемъ намѣтництву въ оттакъ богошлютою до министерства, котре підоля наихъ роздѣлъ запомогутъ, призначану падъзвѣтніймъ кредитомъ.

— На послуханію у цѣсаря нашои депутатії підъ проводомъ Вірео-Іоанніевск. ел. Ю. Пелеша сказали Б. Вел. цѣсаръ до о. Костецкого: „Вашъ землини унітіи хвільво не мають доаточного числа церкви на Буковинѣ. Мому даблому правительству певно удастся вашъ потреби въ тѣмъ дѣль заспокояти.“

— Отъ Туркіи доносятъ, що на будынку тамошніи Ради почтовомъ появилася вже и рука вѣвка: дальше доносять, що гр. Августъ Лоевъ парештѣ заплативъ купцеви Кучинському кошти трактаменту для селянъ въ чаївъ выборовъ.

— Доловинючий выборъ одного члена до повѣтоўной Ради въ Коюсовѣ зъ курінъ селькою отбудеся д. 1 л. липня о. р.

— О. В. Матюкъ выдаваєць „Руского Сіїваника“ и „Малого катехизиса музик“ повѣдомляя черезъ нашу Редакцію, що повысилавъ вже тѣ книжочки та в. предплатникамъ якъ и вѣмъ, що тѣ книжочки замовили.

— Бѣда ётъ днивъ. До „Батьківщини“ пишуть зъ Долиньского: „Народъ юдігріскій якъ зъ одної сторони радъ бы двигнутися, такъ зновъ терпіть неповинно, не знати що. Не доень, що чрезъ день тяжко наробито въ полі, ще й ночи не має вольної, бо вже ётъ нині, ётъ першихъ днівъ весни, моятъ или оторожати коло бульби, котрою найбільше прокормлюю себѣ и свои дробні дѣти. Постільною ночами дні, що безпечно гуляють та хокаються въ скарбовъхъ лѣсахъ, наробили богато школи въ Янѣвѣ и другихъ селахъ; одній газда посадивъ 5 кірпіць бульби, дні мали лише на одну вечерю. Бѣдні люде, замовитъ, якъ воя тварь Божа, по трудахъ отпачити, муситъ или зъ дому на цѣлу ніч та галакати и дзвонятъ десь тамъ підъ лѣсомъ въ колибѣ. Такъ лиши подумати, только безсонінъ ночей ётъ першої весни до познанія осені! И то постаряється тутъ що року, а тамъ у Львовѣ въ Соймѣ пам'ято якою не квапно, въ якій спообѣ забезпечити бѣдніхъ людей передъ лѣсною звѣринюю, дарма що посолъ п. Романчуку горячо промовивъ позаторкотъ въ Соймѣ, що народови тутешніму збріні робити велики школи. Кобы та великий пам'ято зъ Соймомъ бодай сюди підъ ніч потрудилися та переїхались по-підъ горы, кобы побачили та отники по горахъ, що то при нихъ скрѣзь люде сидять, часомъ безъ добри обгортки, гоходні, та отережутъ овоєи керавиць передъ лютими звѣремъ, часомъ съ наражаньемъ власногъ житя, бо й рушниць не вольно чоловікови трапити, щоби деколи дачину попудати! Ой бѣда зу що нашихъ горахъ, а якою вѣхто не стараєсіи зому зарадити!“

— До Калуша на ревізію громадской каою и на ликвидацію маєтку висловивъ краевий Выѣдль на комисію п. Пирожиньского и то на жаданье тамошніи мѣстови ради. Вже колькъ мѣщанъ тому назадъ доносили, що, що тамошніи „вице-бургомістръ“ Мойсе Маєръ утѣкъ и лишивъ въ каѣ громадской красній порядокъ!

— Зъ Перемышля доносять, що тамъ мимо отрогого наказу дирекція почтъ нема по трафікахъ рукою друктортвъ. Такожъ доносять, що самъ урядъ поштовъ висловивъ на руки письма польськіи речеписи. Одонощує tandem?

— Найбільшимъ добродѣмъ бѣдномъ молодежи рускимъ гимназією єтъ о. Левицкій, рускій приходникъ зъ Рунгуръ. Отъ початку сего шкільного року приїхали Всець, отецъ по 10 зр. кождого мѣсяця... Отъ і піній, саме теперъ, коли наша каса зовѣтъ виспорожнилась ажъ до недобору, одержуємо ётъ него мѣсячній той датокъ, — за що прилюдно складаємо Єму щиру подяку! — Отъ ц. к. рускимъ гимназіямъ. — Василь Іллінчикій.

— Брутальностъ румуньска. „Буковина“ подає въ ч. 10 ось яку звѣстку: „Въ недѣлю д. 27 л. цвітка с. р. позволивъ себѣ канторъ п. Чернавицький двохъ учениковъ співочої школы, Руспінѣвъ, въ митрополичій церкви бити по лицу, торгати за ухъ и волосе, такъ що одинъ зъ нихъ на голось розпакався. Въ недѣлю же д. 11 л. маєтъ румуньскій цвіткомъ духъ, семінарії висипнула до тогорішніого управителя хору, Руспінѣвъ, зъ хоробръ архікатедральної церкви, щоби не сїбвалося висить „Господи помилуй“ або „Подай Господи“ по руски. Що жъ та дісся въ співочої школѣ та духовній семінарії съ бѣдними Руспінами, коли таї насильства безкарно въ церкви сміють отбуватися!“

— Пок. Янінъ Добжанському готовлять Поліки торжественій похоронъ. О 5 год. пополудні при висоці тѣла зъ дому буде співати хоръ тов. „Листад“. Въ походѣ похоронніомъ будуть поступати: оторожа охотнича, „Соколь“, капела „Гармонія“, корпорація съ хоругвами, депутати товариствъ и інституцій съ вѣнцями, мѣжъ ни-

шими „Газета“, „Скала“, молодежь торговельна, академіка, емігранти зъ Пруссії, „Kolo literackie“ лѣвобоке и краківське, польське Педагогичне Товариство, театръ лѣвобокій и краківській, дневникарство, депутатія зъ Кракова, радиа мѣста Львова, духовенство, домовина, родина и публика. Депутація уставляють о год. 4½ коло польського театру. Похоронъ буде ити улицами: Скарбівською, Театральною, черезъ пл. Маріїцькій, Галицькій, Бернгардівській и т. д. Надъ домовиною будуть високошани бефды отъ горожанъ мѣста Львова а оттакъ Кракова, бгъ днівницарства, ётъ „Kolo literacko-го“, ётъ польської сцени, ётъ „Сокола“ ётъ польського Педагогичного Товариства. Цѣлій похоронъ отбудеся въ кштадтѣ; на улицахъ, куды будуть провадити тѣло, заляпять лампи, а склепи будуть позамыкани. На похоронѣ запрошено духовенство всѣхъ трохъ обрядівъ. Ел. Пузына заявивъ въ імені місія Моравскаго, що коли на похоронѣ будуть промови людьми сївокихъ, то духовенство не зможе буті при тихъ промовахъ.

— Письменній клявзурой ислити для учителівъ гімназій и школъ реальніхъ розпочнuto д. 18 л. червня, а утіг д. 21 л. червня с. р.

— Августъ гр. Старженській, посолъ до Рады державної зъ більшою посѣлості округа Тернополь-Збараж-Скалат-Теребовля, померъ д. 31 л. мая у Вѣдни.

— Старій срѣбній монети въ котелку отбудеся въ землі въ Озериняхъ коло Борщева. Монети походить найбільше зъ часоў Жигмонта III. Гроши розхопили робітники и жиды.

— За ширене фальшивихъ вѣстей, котрій занепокони Мазурівъ підъ часъ Великодніхъ свято, засудивъ ряштівскій судовий трибуналъ Івана Драпалу въ Кольбушови на три мѣсяців строго

арешту.

— Огіт. Въ селѣ Кудерявицѣ, коло Золочева

згідно 19 селівськихъ хатъ. Гр. Г. Донинській давъ для погорѣлцівъ 50 зр. и збирася складки для нещасливыхъ.

— Добрий вѣсти. Намѣтництво Залескій выїздивъ суботу мин. тиждня до Стрія въ товаристь с. р. Мандицевскаго. — Въ Глідакахъ, пов. тернопольскаго притримано велику бѣдну кобулу вартости 150 зр., ѿ ремінною уздецю въ ланцушкому на головѣ. Владистель може ѿбѣ ѿбррати въ тамошній громадокъ урядѣ.

— При 100-лѣтній ювілею істновання вѣденського цивільного пенсіонату дарувавъ цѣсарь 50.000 зр. на утвореніе фундації імені Фр.-Іоанфа и Елізавети для неадбіхъ до праць учителівъ въ високихъ зразкахъ въ тѣмъ дѣль пенсіонату. — За упокій душъ бл. п. Якова Щведзіцкого отруджено сима днівами заходомъ лѣвобокого деканата помінальне богослуженіе въ Борщевіцахъ. — Управлючий сейтъ „Народного Дому“ у Львовѣ надававъ стипендію імені Франц-Іосифа на 200 зр. річно п. Теодорія Давідчакови, студента III року правъ на лѣвобокому університетѣ. Одноразови зплати роздѣліли: Ів. Глубоцкому, риго-розвитові (25 зр.); Стеф. Федоровому, філологові (20 зр.) и Александрі Трешаковскому (15 зр.). — Наша землякъ п. М. Бѣльявскій одержавъ ётъ намѣтництва позволеніе занимати вояжками спрятіями будівничими у Львовѣ. П. М. Бѣльявскій мешкає при ул

Ц. к. управ. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечные

1523 22—? якъ такожъ

5% Преміовани листы Гипотечній

Поручення зъ провинції виконує отвортою поштою безъ провизії.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобичи и Коломыи поручаетъ высылки зъ своихъ богато и въ до брый товаръ засмотренныхъ складовъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барыль зачисляется 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку въ выше.

Мъдъ пятнадцати славно звѣстного выработа, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; $\frac{1}{2}$ фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрихъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килограммъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 кр.

Чай правдивый караванний въ оригиналлныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ $\frac{1}{4}$ фута по 60, 70, 80, 90, 100, 125 кр.; $\frac{1}{8}$ фута за половину повысшихъ цѣнъ.

Чай-высыпки за 1 фута 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ наивысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дають 30 литровъ воды мягкой, чтобы достати оцѣтъ звѣчайший, прѣміевъ сильный.)

Свѣтло вызычайне просто изъ фабрики въ скрипакахъ, почавши отъ 30 килогр., 1-го по 94 кр. за 100 килогр., окрѣмъ транспорту. За свѣтло изъ фабрики „Apollo“ по 100 кр. за 100 килогр. окрѣмъ транспорту.

Весь чистый по 1 кр. 60 кр. за килограмъ.

Свѣтло стъ вытикаными и крашенными одобами розной величины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма лыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. бѣтъ одного фунта.

Горѣвки розного рода. Сливки угорскіе, пови зла, горѣвки водоскіе и турецкіе, мигдалы, розники, фиги, дактиль, арандини, сардини россійскіи и т. д.

1648 4—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковій волоскій по 36 кр.; $\frac{1}{2}$ ручковій довшій по 40 кр.; 7-ручковій волоскій бракованій по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Пиварня Кисельки

подъ зарядомъ

Фляйшмана

Плазъ Маріїцій ч. 9

поручаетъ пива, вина и другій добродій напитки, якъ такожъ добру и смачну Реставрацію.

1666 2—3

Сто улівъ

роемѣровъ улія славянського суть на продажъ въ Радчи, коло Станиславова, въ домѣ пашоха о. М. Коланковскаго.

Прибраній въ дорозѣ лицитациі по сказочно дешевей цѣнѣ

5000 штукъ

Диваниківъ передъ ложка съ фигурами

вселя рисунку съ львомъ и цвѣтами, дуже красній, подобній до шовкового плишу доокола съ барвными берегами, дуже елегантній, выставляются на продажѣ.

100 центим. довгій за пару зр. 3.40 120 3.00

Дальше есть въ запасѣ 20-диваниківъ передъ софы въ розныхъ перспективъ и всѣхдихъ взорахъ, съ червоними берегами и густыми френзіями, дуже грубій, дѣйстно не для зѣлжити, и коштуютъ:

I. якости 200 цм. д. 160 цм. шир. 6.50 II. " 260 " 170 " 7.85 III. " 360 " 220 " 9.25

3000 диваниківъ помостовыхъ въ останкахъ отъ 10 до 12 метровъ довгихъ, дуже тревазій, 65 цт. широкъ въ дуже красній паски и съ рожжими берегами, дуже елегантній наїйтъ на найпершій салоні, лишь зр. 4.75.

1660 4—4

Заслони зъ Джуты найкрасній и найбліжній фабрикатъ тажкої якости, темній або якій въ найдобреїшіхъ перспективъ турецкихъ и індійскихъ взорахъ, 3 $\frac{1}{2}$ метра довгій, разомъ съ драперіями и густими френзіями, якости зр. 4—5. II. якости зр. 4.25.

Замовлять треба за попереднимъ присланіемъ прошесъ або за цѣ посплатою почтовою у

I. H. Rabinowicz

Terpich-Manufactur

Wien, III., Hintere Zollamtstrasse N. 9.

Выдаваць и редакторъ Иванъ Белій.

за слѣдуючою:

Выиграній сеи користної лотерії грошевої, которая послѣ пляну має лиши 100.000 лосбъ, суть слѣдуючою:

9 Миліоновъ 880.450 Марокъ певно мусить бути выиграній.

Выиграній сеи користної лотерії грошевої, которая послѣ пляну має лиши 100.000 лосбъ, суть слѣдуючою:

Найбільша выиграна есть свент. 500,000 Марокъ. Презімія 300,000 Мар. 26 выгр. а 10,000 M. 1 выгр. а 200,000 Мар. 56 выгр. а 5,000 M. 2 выгр. а 100,000 Мар. 106 выгр. а 3,000 M. 1 выгр. а 90,000 Мар. 253 выгр. а 2,000 M. 1 выгр. а 80,000 Мар. 512 выгр. а 1,000 M. 2 выгр. а 70,000 Мар. 818 выгр. а 500 M. 150 въ 300, 200, 150 M. 2 выгр. а 50,000 Мар. 31 720 выгр. а 145 M. 1 выгр. а 30,000 Мар. 7 990 въ 124, 100, 94 M. 5 выгр. а 20,000 Мар. 8.850 въ 67,40, 20 M. 3 выгр. а 15,000 Мар. всего 50,500 выиграныхъ.

и они приходять въ колькохъ мѣсяцахъ въ 7 отѣдахъ до певного поршена.

Головна выиграна 1-го класа выносить 50,000 M., підноситься въ 2-й класъ на 60,000 M., въ 3-й на 70,000 M., въ 4-й на 80,000 M., въ 5-й на 90,000 M., въ 6-й на 100,000 M., въ 7-й на 200,000 M., а съ презімію на 300,000 M. свент. на 500,000 M.

На перве тягнене выиграныхъ, котре урядово назначено на

Заявленіе Щастя.

Выиграній гарантуетъ держава

Запрошеніе до участія въ

Можливості выигранія на великій грошевої лотерії, гарантованої гамбургскою державою, въ котрой

9 Миліоновъ 880.450 Марокъ певно мусить бути выиграній.

Выиграній сеи користної лотерії грошевої, которая послѣ пляну має лиши 100.000 лосбъ, суть слѣдуючою:

Найбільша выиграна есть свент. 500,000 Марокъ. Презімія 300,000 Мар. 26 выгр. а 10,000 M. 1 выгр. а 200,000 Мар. 56 выгр. а 5,000 M. 2 выгр. а 100,000 Мар. 106 выгр. а 3,000 M. 1 выгр. а 90,000 Мар. 253 выгр. а 2,000 M. 1 выгр. а 80,000 Мар. 512 выгр. а 1,000 M. 2 выгр. а 70,000 Мар. 818 выгр. а 500 M. 150 въ 300, 200, 150 M. 2 выгр. а 50,000 Мар. 31 720 выгр. а 145 M. 1 выгр. а 30,000 Мар. 7 990 въ 124, 100, 94 M. 5 выгр. а 20,000 Мар. 8.850 въ 67,40, 20 M. 3 выгр. а 15,000 Мар. всего 50,500 выиграныхъ.

и они приходять въ колькохъ мѣсяцахъ въ 7 отѣдахъ до певного поршена.

Головна выиграна 1-го класа выносить 50,000 M., підноситься въ 2-й класъ на 60,000 M., въ 3-й на 70,000 M., въ 4-й на 80,000 M., въ 5-й на 90,000 M., въ 6-й на 100,000 M., въ 7-й на 200,000 M., а съ презімію на 300,000 M. свент. на 500,000 M.

На перве тягнене выиграныхъ, котре урядово назначено на

9 червня с. р.

коштъ оригиналній:

цѣль лосъ лишь 3 зр. 60 кр. або 6 мар. півъ лосъ лишь 1 зр. 80 кр. або 3 марокъ.

четверть лосъ лишь 90 кр. або $1\frac{1}{3}$ марки.

Я розсыпаю оригиналній лосы гарантованій державою (а не заказаній промесомъ) зъ долученимъ оригиналнімъ пляну за франкованимъ надсланіемъ вартості або за переказомъ почтовымъ навїть въ найдальній сторони.

Кажды, беручи участіе, получаєть мене зараза по бѣгувшому тягненю урядову листу тягненя безъ завѣзання.

Листъ съ гербомъ державнимъ, зъ котрого вкладки и роздѣль выиграныхъ на 7 класа посымаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выиграныхъ грошій виконую впрость до интересованихъ точно и въ строгій тайнѣ.

Кожде замовлене можна по просту зробити переказомъ почтовымъ або рекомандованіемъ листомъ.

Прошу длатого звертатися по причинѣ недалекого тягненя зараза, однакоже лишь до

9 червня с. р.

съ новимъ довѣремъ до

1621 5—6

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Ц. к. жолѣзницѣ державнїй.
Выказъ зъ пляну єзды, обовязуючого отъ 1 червня 1886.

Загорье Гусатынъ	ІІ.	ІІІ.	ІІІ.
	особ.	особ.	мѣш.
Зъ Загоря отходить . . .	11 46	8 31	
" Хирова . . .	2 12	10 57	5 21
" Дрогобича . . .	4 28	1 22	9 16
" Стрия . . .	5 35	2 10	10 22
До Станиславова приходитъ . . .	9 02	5 51	
Зъ Станиславова отходить . . .	9 58	6 54	
" Бучача . . .	2 10	10 51	
До Гусатына приходитъ . . .	5 44	2 32	
Стрый-Львовъ	ІІ.	ІІІ.	ІІІ.
	особ.	мѣш.	особ.
	N.	N.	N.
	817	851	811
Зъ Стрия отходить . . .	2 20	10 45	5 45
" Миколаєва . . .	3 09	12 08	6 43
До Львова приходитъ . . .	4 15	2 06	8 12
Дрогобич-Бориславъ	ІІ.	ІІІ.	ІІІ.
	мѣш.	мѣш.	мѣш.
	N.	N.	N.
	751	758	759
Зъ Дрогоб. отх. . .	4 50	7 55	1 06
До Борисл. при			